

Μολις προφτασε ν ανοιξη τα ματια της η Κυρα Στασω, μολις προφτασε ν ανοιξη το μισοχαλασμενο παραθυρο και να ριξη μια ματια εξω και γυρισε πισω αγανακτησμενη.

Ενα ακεραντο μισος πλημμυρισε τα στηθεια της. Το καταλαβαινες απ τα αγανακτησμενα της ματια, απο το προσωπο της που αγριεψε ξαφνικα, απο τη σταση της γενικα. Με βιασθηκα βηματα τραβηχτηκε μακρυα απο το παραθυρο λες και εξω διδραματιζοταν η κοιο ακαισια σκηνη.

Διεσχισε το δωματιο μουρμουριζοντας μερικες ακαταλαβητες λεξεις, ανοιξε βιαστικα την πορτα ερριξε μια ματια στα τελευταια αστερια που μισοχανουνταν, ~~εξαπληκ~~ για μια στιγμη ~~μεσα~~ στη μαγευτικη φυση και λιγακι κοιο ησυχη ριχτηκε ~~στη~~ χωρις κεφι στη δουλια.

Ακροθυμα ~~απ~~ δουλευε. Και ηταν μαλλον αφηρημενη. Μα τι εχεις σημερα μαμμα μου, τη ρωτησε η αγαπημενη της κορης, που μολις σηκωθηκε απο τον υπνο κι ετοιμαζοταν ~~στη~~ για το σχολιο.

Γιποτα, ψηθηρισε περαστικα η Κυρα Στασω. Και συνεχισε ~~κοι~~ τη δουλια της.

Και σκεφτοταν το μικρο κοριτσακι.

Κατι θα εκαθε σημερα η καλη μου μανουλλα. Ηταν φτωχη η κυρα Στασω.

Ευπνουσε, επιδιωρθωνε την καλυβα της, ετοιμαζε φαγ για την ημερα και πριν ακομα καλοχαραξη το φως βρισκοταν στο ξενο σπιτι για δουλια.

Γιατι ξενοδουλευε η κυρα Στασω.

Απο τον καιρο που πεθανε ο αντρας της κι εμεινε μονη με την λατρευτη της μοναχοκορη, ενα ακαισιο μαρτυριο αρχισε για την ζωη της. Περασε μαυρες μερει: Ερημη και απροστατευτη ~~κατα~~λαβε πως εκρεκε μονη της να εργαστη και δουλεψε γιατι ηξερε πως η δουλια ν ντροπη δεν εχει. Δουλεψε για να μορφωση το παιδι της, για να το αναθρεψει και να το καμη ανθρωπο.

Ειχε γερη καρδια. Σταθηκε βραχος ακκονητος στις μοιρας τις συμφορες. και τες συνηθισε τοσο, ~~και~~ που αποκημε γερη καρδια και σπανια αγανακτηζοταν. Αλλα τι ηταν εκεινο που την εκαμε εκινο το πρωι να χαση ολα της τα κειμια.